

Júlia

Jules Bennett

Két szingli ha találkozik...

Heidi Rice

Őrangyal a hálószobában

Minden jog fenntartva. Jelen kiadvány bármely részét tilos a kiadó írásos engedélye nélkül módosítani, sokszorosítani, bármilyen elektronikus vagy gépi formában és egyéb módon közzétenni vagy terjeszteni, beleértve a fénymásolást, felvételkészítést és mindenfajta információtároló vagy -visszakereső rendszert; kivételt képez a kritikus, aki kritikájában rövid szakaszokat idézhet belőle. Ez a kiadvány a Harlequin Enterprises ULC-vel létrejött megállapodás nyomán jelenik meg. Jelen mű kitalált történet. A nevek, személyek, helyszínek és események a szerző képzeletének termékei, vagy fiktív módon alkalmazza őket. Bármely hasonlóság élő vagy halott személlyel, üzlettel, vállalattal, eseménnyel vagy hellyel teljes mértékben a véletlen műve, és nem a szerző szándékát tükrözi.

§ All rights reserved including the right of reproduction in whole or in part in any form. Without limiting the generality of the foregoing reservation of rights, no part of this publication may be modified, reproduced, transmitted or communicated in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any information storage and retrieval system, without the written permission of the publisher, except for a reviewer, who may quote brief passages in a review. This edition is published by arrangement with Harlequin Enterprises ULC. This is a work of fiction. Names, characters, places and incidents are either the product of the author's imagination or are used fictitiously, and any resemblance to actual persons, living or dead, businesses, companies, events or locales is entirely coincidental and not intended by the author.

© Jules Bennett, 2014 – Vinton Kiadó Kft., 2024

A Júlia 797. eredeti címe: *Single Man Meets Single Mom*

(Harlequin, Mills & Boon Silhouette Desire)

• *Magyarra fordította:* Bakay Dóra

© Heidi Rice, 2009 – Vinton Kiadó Kft., 2024

A Júlia 798. eredeti címe: *Hot-Shot Tycoon, Indecent Proposal*

(Harlequin, Mills & Boon Modern Heat)

Második, átdolgozott kiadás. (Első megjelenés: 2012)

• *Magyarra fordította:* Végvári Judit

Nyomtatásban megjelent: a JÚLIA 797-798. számában, 2024

Átdolgozott kiadás

ISBN 978-963-540-838-2

• *Kép:* Shutterstock

A HARLEQUIN® és™ a Harlequin Enterprises Limited vagy a konszern leányvállalatai tulajdonában álló védjegy, amelyet mások licencia alapján használnak.

Magyarországon kiadja a Vinton Kiadó Kft., 2024

• *A kiadó és a szerkesztőség címe:* 1118 Budapest, Szüret u. 15.

• *Felelős kiadó:* dr. Bayer József

• *Főszerkesztő:* Vaskó Beatrix

• *Telefon:* +36-1-781-4351; *e-mail cím:* info@vintonkiado.hu

Kiadónk újdonságairól, a megrendelési lehetőségekről honlapunkon is tájékozódhat:

www.vintonkiado.hu

Az e-book formátumot előállította:

BOOK&walk

www.bookandwalk.hu

Jules Bennett

Két szingli ha találkozik...

1. FEJEZET

Hoppá!

Hirtelen egy nő landolt Ian Shaffer karjában. Egy filigrán, csinos nő, a megfelelő helyeken igéző domborulatokkal. Arcának egy részét eltakarta selymes, vörös haja. Ahogy félresöpört néhány rakoncátlan tincset, és felemelte a fejét, Ian belenézett a legigézőbb kék szempárba, amit valaha látott.

– Jól van? – kérdezte Ian. Ma járt először a Stony Ridge-i istállóban, és máris szó szerint az ölébe pottyant ez a szépség. Tökéletes időzítés!

Eszébe sem jutott, hogy elengedje a nőt, akinek tökéletes idomai a testéhez simultak. Ráadásul érezte, hogy a lány remeg.

Lehet, hogy a lovakhoz nem sokat ért, de ha nőkről van szó... Ó, igen, Ian sokat tudott a nőkről.

– Köszönöm, hogy elkapott.

Rekedtes hangját hallva Ian még jobban megörült a döntésének, hogy ideutazott. Látni akarta a forgatási helyszínt, és egyben eleget tenni ügyfele, Max Ford kérésének.

Aligha volt még egy ügynök, aki olyan gyakran látogatott el a filmforgatások helyszínére, mint ő, és ezúttal is kihasználta a kínálkozó lehetőséget arra, hogy boldoggá tegye Maxet, és egyúttal bebizonyíthassa potenciális új ügyfelének, Lily Beaumontnak, hogy hihetetlenül jó és elkötelezett szakember.

Ian a tágas istálló szénapadlására vezető létrát nézte. Egy lépcsőfok nyilvánvalóan eltört, és ez okozta a bájos hölgy lezuhanását.

– Meg kellene javítani a létrát – jegyezte meg, és ismét a lány nagy, kifejező kék szemébe nézett.

– Erre már én is gondoltam – jegyezte meg némi iróniával a lány. – Egyébként most már nyugodtan letehet.

Érezhetően ideges volt a hangja. Nem csoda, hiszen ő már jó ideje a karjában tartotta. Ian ennek ellenére nem hagyta magát zavarba hozni, és lassan állította a talpára. Tetőtől talpig végignézett rajta, hátha felfedezi valamilyen sérülés jelét, valójában azonban közelebbről akarta szemrevételezni a nőt.

– Megsérült?

– Csak a büszkeségem. – A lány hátralépett, és a helyére rángatta kockás ingét. – Cassie Barrington vagyok. És maga?

Ian kinyújtotta a kezét a lány felé.

– Ian Shaffer. Max Ford ügynöke.

És ha minden jól megy, hamarosan szerződést köthet az új sztárral, Lilyvel is. Nem hagyja, hogy a konkurencia elhalássza előle – legalábbis nem harc nélkül. Talán akkor az apja is elismerné végre, hogy ért a munkájához, és nem véletlenül tartják őt a filmipar egyik legjobb ügynökének.

Ian élete Los Angeles csillogó társasági világában egyáltalán nem volt megvetendő. Mégis élvezte, hogy időnként háttér fordíthat neki, és különböző forgatási helyszínekre látogathat el. A forgatásokon nemcsak a producerekkel tudott kapcsolatot építeni, és jobban megismerni a forgatókönyvírókat, színészeket, hanem a legmegfelelőbb szerepeket is megszerezhetette az ügyfelei számára.

A szerep, amelyet Maxnek ezúttal el kell játszania, tényleg tökéletes volt számára. Damon Barrington, a híres lótenyésztő és egykori legendás zsokétkellett alakítania.

– Ó, igen! Max említette, hogy jön – válaszolta most a nő. – Sajnálom, hogy magára estem. Remélem, nem ütötte meg magát.

Ian a zsebébe csúsztatta a kezét, és elmosolyodott. Egyáltalán nem bánta, hogy a lány végigméri.

– Nem, dehogy – biztosította őt. – Tulajdonképpen jólesett ez a váratlan üdvözlés.

A lány kissé dacosan előreszegezte az állát.

– Általában nem vagyok ilyen ügyetlen, és nem vetem magam a férfiak karjába.

Ian elfojtotta a nevetését.

– Milyen kár!

– És maga? Általában minden nőt elkap, akivel találkozik?

Ian nem tudott ellenállni egy ilyen provokatív kérdésnek. Tett egy lépést Cassie felé, és elégedetten vette tudomásul, hogy a lány szeme tágra nyílik.

– Nem igazán – válaszolta. – De a maga esetében kivételt teszek.

– Hát, akkor szerencsés vagyok – válaszolta a lány ironikusan. – Max most a lakókocsijában van. A neve ott áll az ajtó külső oldalán. Amennyire tudom, magának is hoztak egy lakókocsit.

Nyilvánvalóan siet megszabadulni tőlem, gondolta Ian. Ő viszont egyre jobban megkedvelte a lány társaságát. Egyenesen üdítőnek találta. A változatosság kedvéért találkozott valakivel, akit nem érdekelt a hollywoodi munkája, és akit nem hatott meg a hatalma vagy a vagyona. Az pedig, hogy ez a valaki egy gyönyörű nő volt, kifejező, égszínkék szemekkel és gyönyörű alakkal, csak hab volt a tortán.

A nyitott ajtón át az istállót bevilágította a meleg napfény. A tavasz a végéhez közeledett, és nemsokára beköszönt a nyár.

Amint ezt a filmet leforgatják, és leszerződte Lilyt, az ügynöksége a csúcsra kerül. Akkor többé nem kell aggódnia a volt partnere miatt, aki időközben a riválisává vált.

Közvetlenül az egyetem elvégzése után Ian az egyik professzora ajánlására lehetőséget kapott, hogy beszálljon egy jól menő vállalatba. Néhány szerencsés véletlen, illetve okos üzleti döntés lehetővé tette számára, hogy nem sokkal később saját ügynökséget alapítson. Sajnos azonban egy olyan üzlettárssal került kapcsolatba, aki az első adandó alkalommal hátba szúrta: titokban megpróbálta elcsábítani a közös ügyfeleiket, hogy megnyerje őket magának.

Ezen a forgatáson feltétlenül meg kell győznie Lilyt, hogy ő a tökéletes ügynök a számára. Ezt követelte a sértett büszkesége. De hogy a csudába tudna a munkájára koncentrálni, amikor ez a csinos nő itt elvonja a figyelmét?

– Szóval maga a tréner, a húga pedig a híres zsoké? – érdeklődött.

– Látom, elvégezte a házi feladatát – jegyezte meg a nő.

– Mindig alapos kutatást végzek. Mindenhol ott van a szemem és a fülem.

– És a keze is, úgy tűnik...

Ó, micsoda ügyes szófordulat! Anélkül, hogy Ian levette volna a szemét a lányról, még közelebb lépett hozzá. Ő állta a tekintetét, még csak nem is pislogott.

– Így van – bólintott a férfi. – Ha ki akarja próbálni, csak szóljon. Tudja, hol van a lakókocsim – tette hozzá. Azzal elfordult, és elhagyta az istállót. A lány tátott szájjal bámult utána.

Ez lesz az eddigi legizgalmasabb filmforgatásom, gondolta Ian elégedetten. Holott még nem is beszélt a reménybeli ügyfelével...

Cassie szorosabban megragadta Macduff kantárát. A ló még nem illeszkedett be az új helyére, és kiszámíthatatlanul viselkedett. A lány azonban napról napra szorgalmasan dolgozott vele, és Macduff fokozatosan fejlődött. Néha-néha még azt is megengedte, hogy Cassie apja lovagoljon rajta. Damon Barringtonnak tényleg kivételesen jó érzéke volt a lovakhoz is.

Macduff már nem próbált elmenekülni Cassie elől. Most már csak arra kell rávennie, hogy engedelmessédjén a parancsainak.

A munkája volt az egyik oka, hogy a házassága tönkrement. Volt férje, Derek szerint túl sok időt töltött a lovakkal. Zavarta, hogy minden rászoruló állatnak segíteni akart.

De Cassie soha nem mondana le erről. Különösen azután, hogy nem sikerült megmentenie a házasságát. A férje többet foglalkozott más nőkkel és az alkohollal, mint vele és a gyermekükkel. Ennek ellenére a szakítás okozta fájdalom még mindig kínozza Cassie-t.

Ismét az edzésprogramra koncentrált. Ma egy kicsit elmaradt a munkával.

Az, hogy a szénapadlásról a jóképű idegen karjába zuhant, teljesen összezavarta. A másodperc töredékére majdnem meg is adta magát a férfi ölelésének. De aztán pofonként érte a felismerés: egyszer már beleszeretett egy szájhősbe. És nemcsak hogy beleszeretett, de feleségül is ment

hozzá, gyermeket szült tőle – aztán azóta nem is látta, és nem is hallott felőle.

Soha többé nem hagyja, hogy egy férfi bolondot csináljon belőle! Ezt már megfogadta. Nem hagyja, hogy egy szép mosoly elkápráztassa, vagy hogy érzékeit megzavarják az izgató érintések.

Sajnos minden jó szándéka hirtelen feledésbe merült, amikor Ian karjában találta magát. De aligha hibáztatható ezért, nem igaz? Ezzel a jóképű pasival valószínűleg bármelyik nő kikezdett volna.

Hagyd abba!

A lányára is gondolnia kell. A kis Emily nemrég lett egyéves, és a legcsodálatosabb dolog volt, ami Cassie és Derek házasságából származott.

Mégis el kellett ismernie, hogy Ian és közte volt valami sistergés. Olyan erős volt, és úgy nézett rá, mintha valóban gyönyörű, kívánatos nő lenne.

Ő maga meglehetősen esetlennek és túlsúlyosnak érezte magát Emily születése óta. A terhességi kilók csak nem akartak eltűnni. Az, hogy a férje elhagyta egy másik nőért, még inkább csökkentette az önbizalmát.

Ráadásul most nem lenne jó ötlet viszonyba bonyolódnia, mert segítenie kell a húgának, Tessának. Ők ketten szinte egész életükben szorosán együttműködtek. Arról álmodoztak, hogy egyszer majd megnyerik az ország három legfontosabb versenyét, és ezzel megszerzik a legendás Három Koronát. Akinek ez sikerül, az történelmet fog írni – akárcsak az apja.

A három versenyből egyet már megnyertek, kettő azonban még hátravolt.

Miért éppen most kell filmet forgatni az apjáról?!

A forgatókönyv Cassie apjának élettörténetét mesélte el, lovaskarrierjének kezdetét és legendás győzelmeinek sorozatát. A film terve Hollywood legnagyobb sztárjait vonzotta be. Hirtelen azonban reflektorfénybe került az egész birtok. Operatőrök, hangtechnikusok, statiszták és biztonsági őrök nyüzsögnek mindenütt.

Cassie nagyon örült, hogy a jóképű színész, Max Ford alakítja majd az apját. Néhai édesanyját pedig Lily Beaumont, egy igazi déli szépség fogja játszani. Eddig a rendező valóban kiváló munkát végzett. Cassie már alig várta, hogy láthassa a kész filmet.

Hogy a boldogsága teljes legyen, saját lovasiskolát akart nyitni fogyatékkal élő gyermekek számára. Amióta saját gyermeke született, kicsit nyugodtabb életre vágyott. A lovasiskola elindítása nagy előrelépés lenne. Már csak a szükséges pénzt kell összegyűjtenie. Az szóba sem jöhetett, hogy az apjától vagy bárki mástól kérjen kölcsön.

– Megint álmodozol?

Anélkül hogy lazított volna a kantárszáron, Cassie a válla fölött Tessára nézett. A húga lassú léptekkel közeledett felé. Macduffot még mindig mindenki óvatosan kezelte.

– Egy kicsit – ismerte el Cassie, és szelíd vágatára fogta a lovat. – Adj még néhány percet, aztán kezdhünk is.

Tessa a farmerja zsebébe dugta a kezét.

– Inkább azt szeretném tudni, hol járnak a gondolataid ma reggel – mondta somolyogva.

Cassie a szemét forgatta. Ügetésre fogta Macduffot, majd lassan megállította. Elégedetten konstataálta, hogy a csődör nem lázad ellene.

– Meglep, hogy végül engedelmeskedik neked – mondta Tessa. – Olyan türelmes és gyengéd vagy velem!

Cassie megveregette Macduff nyakát.

– Csak rosszul ítélték meg. Eddig senki sem törődött velem rendesen.

– Tudom, hogy bántalmazták szegényt.

Cassie nyelt egyet, és visszavezette a csődört az istállóba. Nem tudta elviselni a gondolatot, hogy valaki megvert egy állatot csak azért, mert nem volt megfelelően idomítva.

A lótartás Stony Ridge-ben nem elsősorban a győzelmekről szólt. Ami igazán számított, az a lovak iránti szeretet és gondoskodás volt. Cassie már kiskorától kezdve élvezettel figyelte azokat az idomárokat, akiket az apja bérelt fel a lovai mellé.

Néhány évvel ezelőtt még gyanakodva néztek a női trénerekre. Az apja azonban mindig is

kitartott amellett, hogy a nők természetüknél fogva szelídebbek, mint a férfiak, és a versengés kevésbé hangsúlyos a munkájukban. Éppen ezért mindig is a nőket részesítette előnyben: az ő munkájuk ugyanis kiegyensúlyozottabb temperamentumú állatokat eredményezett.

– Nem láttad véletlenül azt az új álompassit ma reggel a forgatáson? – érdeklődött Tessa, miközben előhozta a kefekészletet. Segíteni akart Macduff ápolásában.

Cassie a ló háta fölött szemügyre vette a hűgát.

– Nem vagy te eljegyezve?

– Menyasszony vagyok, de nem halott, Cass. Úgy tűnik, nem akarsz válaszolni... Ezt igennek veszem. Szóval láttad, ugye? El kell ismerned, hogy rendkívül vonzó férfi – folytatta Tessa.

– Igen, így van. – Cassie felkapott egy kemény sörtéjű kefét. – Ami azt illeti, ma reggel volt egy kis incidensünk. A szénapadlás létrájának eltört az egyik foka, és Mr. Shaffer is érintett volt az eset kapcsán.

– Oké, most már bökd ki, mi történt! – parancsolt rá Tessa. – Részleteket akarok.

Cassie felnevetett.

– Nem nagy ügy, Tess. Leestem a létráról. Ian véletlenül ott volt, és elkapott.

– Ó, most már nem Mr. Shaffer, hanem Ian...

– Ő Max ügynöke, és úgy tűnik, szokása, hogy meglátogatja az ügyfeleit a forgatáson. Bemutakoztunk egymásnak – védekezett Cassie. – Mivel a karjában tartott, helyénvalónak tűnt.

– Nagyon tetszik ez a fordulat a történetedben. – Tessa arca felragyogott.

Cassie letette a kefét.

– Nincs semmi jelentősége. Ennyi az egész történet.

– Édesem, mióta Tudodki elment, még csak nem is említettél egy férfit sem. – Tessa védekezően felemelte a kezét, amikor Cassie megpróbálta félbeszakítani. – Tagadd, ha akarsz, de ő egy dögös pasi, és te végre újra érdeklődést mutatsz egy férfi iránt. Úgyhogy továbbra is ragaszkodom a reményhez, hogy még nem mondtál le teljesen a szerelemről. Vagy legalább megengedsz magadnak egy kis kalandot.

– Tudom, hogy a romantika csodát tett veled. De ez nem jelenti, hogy velem is így lesz – válaszolta bosszúsan Cassie. – Megpróbáltam, és nem működött. Különben is, Emily és a veled való edzés mellett nincs időm a szerelemre, de még randizásra sincs.

– Erre mindig van idő. Egy futó kaland egy jóképű idegennel talán pont neked való lenne – jelentette ki Tessa élénken. – Adnod kell magadnak egy kis szabadságot.

Nemrég Cassie összejátszott a filmproducerrel, Tessa jelenlegi vőlegényével, Grant Carterrel. A férfi arra akarta rábírni Tessát, hogy vegyen ki pár napot a sűrű programja ellenére. Cassie pedig szívesen segített neki ebben a törekvésében.

Tess megtalálta a számára tökéletes férfit. Cassie-nek viszont komoly kétségei voltak afelől, hogy számára is létezik az igazi. Olyasvalakire lett volna szüksége, aki szereti őt és a lányát, és akit nem zavar a lovak iránti elkötelezettsége. Valakire, aki stabilitást ad az életének, és aki miatt kívánatosnak érezheti magát. Túl nagy kérdés mindez?

– Nem érdekel egy szerető – erősködött Cassie. Titokban azonban már elképzelte, milyen lenne, ha Iannel szenvedélyes viszonyba bonyolódna.

– De talán a potenciális szeretőd érdeklődik majd irántad – válaszolta Tessa kacsintva.

– Még csak most találkoztam ezzel az emberrel. Emellett kétlem, hogy gyakran összefutnánk, ami nagyban csökkenti a flörtölés esélyét. Sajnálom, hogy romba döntöm a reményeidet...

– Talán körbevezethetnéd Iant a birtokon – javasolta Tessa, miközben felvette a versenylova, Don Pedro nyeregtakaróját és nyergét.

Cassie felsóhajtott, és becsukta Macduff bokszának ajtaját.

– Nem akarom körbevezetni. Max az ügyfele, majd ő elintézi.

– Maxnek nem lesz rá ideje, mert le kell forgatnia a jelenetet a tónál Lilyvel. Egyébként ezen feltétlenül ott kell lennünk.

Cassie mosolyogva bölintott. Szerette nézni, ahogy a színészek belebújnak a szerepükbe. Ugyanilyen élvezettel figyelte az apja reakcióit is, ahogy újraélte a múltját. Semmiképpen sem

hagyhatja ki az egyik legfontosabb jelenetet, amelyben Max megkéri Lily kezét.

– Mindent megteszek, hogy a forgatás kezdetére készen legyünk – biztosította Cassie. – Annál inkább nincs időm Iannel foglalkozni.

– Hát, ez igazán nagy kár.

Cassie és Tessa egyszerre fordultak meg a férfigangra. És akárcsak az előző találkozásukkor, Cassie gyomra most is liftezni kezdett Ian láttán. Ezúttal azonban nem foghatta az érzést az esés okozta ijedségre.

– Ha van ideje, nagyon örülnék, ha körbevezetne a birtokon – mondta Ian, egyenesen a lány szemébe nézve. Úgy tűnt, mintha egyáltalán nem vette volna észre Tessát.

Cassie csípőre tette a kezét, és a következő pillanatban elátkozta magát ezért a gesztusért, mert Ian feszülten követte minden mozdulatát.

– Azt hittem, meg akarja keresni Maxet.

– Röviden tudattam vele, hogy itt vagyok. Éppen nagy beszélgetésbe merült Granttel és Lilyvel.

Cassie futólag a hűgára pillantott, és észrevette a széles mosolyt az arcán. Tessa Ian felé fordult, és mosolyogva nyújtotta neki a kezét.

– Tessa Barrington vagyok, Cassie húga. Örömmel üdvözljük a birtokon.

Ian kezét rázott vele, és váltottak néhány udvarias szót. Aztán a húga feléje fordult.

– Menj, mutasd meg Iannek, mit hol talál. Én egyedül is boldogulok.

Cassie legszívesebben ott helyben megfojtotta volna. Ehelyett azonban azt mondta Iannek:

– Ha azt akarja, hogy megmutassam magának a birtokot, akkor attól tartok, estére vagy holnapra kell halasztanunk. – Semmiképpen sem hagyhatja, hogy ez a hollywoodi szépfiú parancsolgasson neki. – Amint lesz néhány szabad percem, felhívom.

– Nos, én kilovagolok Don Pedróval – jelentette be Tessa. – Örülök, hogy találkoztunk, Ian. Viszlát később, Cass!

Remek, most aztán kettesben maradtak.

Ian közelebb jött hozzá, de Cassie nem hátrált meg. Nem számít, mennyire elbűvölő és szexi és...

A fenébe, olyan jó illata van! És olyan férfias!

Ian teljesen összezavarta. Mikor is volt ő utoljára együtt egy férfival?

Túl régen. De miért találja izgalmasnak éppen ezt a beképzelt fickót? Nem tudna legalább egy rendes srácot választani?

– Szívesen várok holnapig – felelte a férfi. – Elég türelmes ember vagyok.

– Kedves magától – felelte Cassie élesen. – De ne fáradjon azzal, hogy megpróbál hatni rám a kedveskedésével. Nincs időm a játszadozásra. Különbösen is, biztos vagyok benne, hogy idősebb vagyok magánál.

Ian megvonta a vállát.

– Még csak nem is gondoltam a korára.

Cassie felnevetett.

– Azt hiszem, pontosan tudom, mire gondolt helyette.

Ian közelebb lépett hozzá, majd megállt előtte.

– Akkor azt is tudnia kell, hogy vonzónak találom. – Egy pillanatig a lány száját nézte. – Alig várom már a kis idegenvezetését, Cassie. – Azzal megfordult, és elhagyta az istállót.

Milyen régen volt már, hogy egy férfi felkeltette az érdeklődését! Cassie érezte, hogy lüktet benne a vágy. Semmi kétség: Ian veszélyes lehet rá nézve.

De realistának kellett maradnia. Még ha engedne is ezeknek az új, intenzív érzéseknek, a férfi valószínűleg a nevére sem emlékezne néhány hónap múlva.

Nem, semmilyen körülmények között nem engedhet a csábításnak!

2. FEJEZET

Cassie szülei húsz évig voltak házasok, aztán az édesanyját egy nap autóbaleset érte, és meghalt. Cassie mindig is csodálta, hogy a szülei mennyire szeretik egymást. Arra vágyott, hogy egyszer ő is ilyen házasságban éljen.

Sajnos azonban Cassie házassága nem volt boldog. Visszatekintve valószínűleg elhamarkodottan ment hozzá Derekhez, Barringtonék egykori lovászához. Azt feltételezte, hogy Derek osztja az ő elképzeléseit a házasságról, de a férfi nem úgy tekintett erre, mint tartós szövetségre.

Hogy tudnék újra kapcsolatba bonyolódni egy férfival ez után az árulás után? – kérdezte magát Cassie szomorúan, és letörölt egy könnycseppet az arcáról. Éppen útban volt az istálló felé. A nap már lebukni készült a birtokot körülvevő dombok mögött. A tavasz lassan nyárba fordult, és az esték egyre hosszabbak lettek.

A forgatás mára már befejeződött. Cassie végignézte az utolsó jelenetet, és egyszerre érezte magát izgatottnak és reménykedőnek. A jelenetben Max Ford és Lily Beaumont tökéletesen adta vissza azt a pillanatot, amikor Cassie apja megkérte a leendő felesége kezét. Cassie sok történetet hallott a szülei ifjúkori szerelméről, és látott fényképeket is abból az időből. De hogy maga is szemtanúja lehetett a pillanatnak... nem is tudta volna szavakba önteni, milyen sokat jelentett ez neki.

Tessával együtt figyelte az eseményeket. Bár a rendező és a producerek állandóan megszakították és újraindították a munkát, mégis elsőprő élmény volt. Valahányszor lopva Ianre pillantott, a férfi sötét szeme mindig rá szegeződött. Nem is igyekezett elrejtetni a tekintetéből áradó forró vágyat.

De Cassie nem engedheti meg magának, hogy Ian szexi teste és hihetetlenül vonzó mosolya összezavarja. Emlékeznie kell rá, mi történt legutóbb, amikor hagyta, hogy a vágyai vezéreljék. Nem, nem bánta meg a házasságát – elvégre Emily ebből származott. Mégis, az az időszak fájdalommal volt tele, mert a szerelmét lábbal tiporták.

Cassie valójában azzal a szándékkal tért vissza az istállóba, hogy tovább dolgozzon Macduff-fal. De most meglátta, hogy az eltört lépcsőfok még mindig ott lóg a létrán.

Meg akarta kérni az új lovászfűt, Nasht, hogy gondoskodjon róla, a filmforgatás miatt azonban egyszerűen megfélekedett róla. A másik ok természetesen egy bizonyos jóképű ügynök volt, aki folyton ott járt a fejében...

Nos, akkor inkább maga javítja meg a létrát. Így legalább elterelheti a figyelmét Ianról.

Elővett egy kalapácsot és néhány hosszú szöveget a szerszámosládából. Aztán lassan felmászott a létrán a törött lépcsőfokig.

A lenyugvó nap sugarai mindent lágy fényben fürösztöttek. Mélységes öröm töltötte el a gondolatra, hogy a lánya ilyen gyönyörű, békés környezetben nő fel. Szívesen élt a vendégházban, ahová a válása után költözött. Szüksége volt a lovak közelségére és a bizonyosságra, hogy a családja mellette van.

Megvizsgálta a hibás lépcsőfokot. Szorosán fogta a kalapácsot, és a hátsó zsebében egy szög után tapogatózott.

– Szívesen segítek.

Lenézett a válla fölött. Ian a létra lábánál állt, és őt figyelte.

Cassie előhúzott egy szöveget a zsebéből, és visszafordult, hogy beverje.

– Köszönöm az ajánlatot, de már intézem.

Gyorsan befejezte a munkát, és lemászott. Amikor elérte a legalsó lépcsőfokot, Ian hirtelen hátulról nekidőlt. Cassie a létra és a férfi lenyüggözően széles mellkasa közé szorult. Még soha nem érzett ilyen intenzív vágyat, ami elöntötte.

Az ég szerelmére, ez a szexi idegen lesz a veszte!

Nyelt egyet, és lehunyta a szemét. Iannek köszönhetően Cassie tudatára ébredt a nőiességének. Mióta nem érezte már magát kívánatosnak? A férfi izmos teste tökéletesen simult az övéhez. Meleg

lehelete finoman csiklandozta a nyakát, citrusos illata pedig felhőként burkolta be.

– Miért van itt? – suttogta, miközben továbbra is a létrát szorongatta.

Ian az övére tette a kezét.

– Láttam, hogy bejött ide. Szomorúnak tűnt.

Tényleg érez valamit iránta ez a férfi? Nem, az lehetetlen! Ilyen rövid idő alatt nem. Csak a szexuális vágy homályosítja el a férfi érzékeit... és a saját józan eszét is. Túlságosan is élvezi Ian testének melegét...

De Cassie még nem érezte magát készen erre.

– Jól vagyok – válaszolta, bár ez nem volt igaz.

Ian a lány hajába temette az arcát.

– Nagyon szép nő vagy, Cassie. Próbáltam nem tudomást venni arról, hogy vonzódok hozzád. De amikor korábban a forgatáson újra megláttalak, képtelen voltam rá. Hogy tudod így elcsavarni egy férfi fejét?

Huh! Cassie-nek őszintén szólva fogalma sem volt róla. A férfiak fejének elcsavarása eddig nem tartozott a különleges képességei közé. Máskülönben biztosan még mindig házas lenne.

– Ian, alig ismerjük egymást, és...

A férfi kivette a kalapácsot a kezéből, és az tompa puffanással csapódott a betonpadlóba.

– És idősebb is vagyok nálad – folytatta Cassie. – Harmincnégy éves. Te viszont valószínűleg még harminc sem vagy.

A férfi átkarolta a derekát, leemelte a létráról, és szembefordította magával. Az ajkuk csak néhány centiméterre volt egymástól.

– Huszonkilenc éves vagyok, tehát elég idős ahhoz, hogy tudjam, mit akarok – válaszolta. – És ahhoz is, hogy aszerint cselekedjek. – A következő pillanatban csókkal zárta le a lány ajkát.

Gyors, erőteljes, mohó volt a csókja. Cassie-nek nem volt ideje gondolkodni vagy tiltakozni. Mielőtt észbe kapott volna, már a férfi mellkasához simult. Minden porcikája reagált a férfi simogatására, és a bőre bizsergett a vágtyól.

Állj! Ez nem helyes. Nem szabad ezt tennie!

Gyorsan ellökte magától Iant.

– Ian, én nem tudok... Hisz alig ismerlek!

– De vonzódasz hozzám.

Nem is kérdés.

– Ez még nem jelenti, hogy engednem kell az érzéseimnek. Nem szoktam vadidegenekkel csókolózni.

A férfi sötét szeme továbbra is rezzenéstelenül a lányra szegeződött. Erőt sugárzott. Hatalmat. Derek tökéletes ellentéte volt.

Cassie-nek be kellett ismernie, hogy ez felizgatja.

– Csak rövid ideig vagy itt – folytatta, és keresztbe fonta a karját a mellén. – Nem lehet csak úgy...

– Lefeküdni egymással? – fejezte be a férfi.

Te jó ég!

– Igen, pontosan – felelte eltökélten Cassie. Erről a témáról semmiképpen sem beszélhet vele! – Nem hagyom, hogy az ösztöneim irányítsanak.

– Túl sokat aggódsz – mondta Ian, és magához húzta.

Amikor Cassie felemelte a kezét, elengedte.

– Nem tudok tisztán gondolkodni, ha hozzám érsz.

– Ezt bóknak veszem.

Cassie a szemét forgatta.

– Jellemző...

– Látod? Már jól ismersz engem.

Legalább az egyiküknek ézszerűen kell cselekednie, és ez a szerep nyilvánvalóan rá, Cassie-re hárul. Elhúzódott a férfitől.

– Tartsd féken a kezéd!

– Ünneprontó vagy. – A férfi kihívóan rámosolygott.

– Nincs időm a kisdéd játékaidra, Ian.

Cassie felkapcsolta a lámpát a boksokat összekötő folyosón. A régi, patkó alakú csillár fénye egy szempillantás alatt elűzte a félhomályt, és vele együtt a romantikus hangulatot. Amikor most Ian felé fordult, a férfi még mindig áthatóan nézte. A szemében olyan mohóság lángolt, amelyet ő még soha nem látott.

Cassie szíve szaporábban kezdett verni.

– Egy nő, aki úgy csókol, mint te, elfojtott szenvedélyt rejteget. És ezt ki kell szabadítani. – Azzal Ian megkerülte a lányt, és csak férfias illatát és izgató szavainak visszhangját hagyta hátra.

Két nap telt el az Iannel való istállóbeli találkozás óta. Cassie mégis érzekelte a férfi jelenlétét a birtokon. Egyszer látta őt távolról, amikor éppen Maxszel beszélgetett. Később egy másik jelenet forgatását is végignézte, és épphogy elkerülte Iant.

Cassie most a főépület felé vette az irányt. A nap már a hegyek mögé bukott. Emily ma is Tessánál és Grantnél tölti az éjszakát, ahogy hetente egyszer mindig.

Az eljegyzési jelenet forgatása óta Cassie újra és újra a múltra gondolt. Rettenetesen hiányzott neki az édesanyja. Az, hogy Rose életéről is film készül, erős vágyat ébresztett benne: közel akart lenni az anyjához, és erre most tökéletes alkalom kínálkozott. Nyugodtan visszavonulhatott a padlásra, átnézhetette az anyja holmiját, és nosztalgizhatott egy kicsit.

Rose hirtelen halála mélyen megrázta a családot. Tessa és Cassie számára, akik akkor még tinédzserek voltak, különösen nehéz időszak következett. De a család minden tagja kitartott, és támogatták egymást. A tragédia közelebb is hozta őket egymáshoz. Cassie-nek mégis hiányzott az édesanyja szeretetteljes mosolya, bátorító szavai és türelme.

Jelenlegi helyzetében Cassie-nek kapóra jött volna egy kis anyai jótanács. Ian teljesen kizökkentette a lelki egyensúlyából. Amikor a férfi két nappal ezelőtt otthagyta az istállóban, teljesen összezavarodott. Az óta az este óta a férfi nem közeledett hozzá újra. Mit jelenthet ez? Meggondolta magát? Túlságosan unalmassá vált számára az udvarlás?

De miért is töpreng ezen?

Cassie nyitva hagyta a padlásra vezető ajtót, és felmászott a keskeny falépcsőn. Odafent felkapcsolta a kis lámpát. A gyenge fény éppen elég volt ahhoz, hogy megvilágítsa a szemközti falat, ahol az anyja hagyatéka volt felhalmozva.

Az esti csend beborította, és Cassie egyedül maradt a gondolataival, emlékeivel. A könnyeivel küzdött, amikor levette az első doboz fedelét.

Hogyan lehetséges, hogy egy ember életéből csak néhány doboz marad? Az anyja olyan gyönyörű, szeretetteljes, életvidám nő volt!

Miután megnézte a szülei egyszerű esküvői partijáról készült régi fotókat, Cassie megkereste Rose esküvői ruháját. Tudta, hogy még mindig itt kell lennie valahol. Elvégre Tessa azt tervezte, hogy a saját esküvőjén ezt viseli majd. Cassie alig várta, hogy láthassa benne a kishúgát. Már a gondolattól is újra könnyes lett a szeme.

Belepillantott az antik szekrénybe. Bizony, ott lógott egy fehér ruhazsák. Óvatosan kinyitotta a cipzárt, és kihúzta belőle az elegáns öltözéket. Kiváló állapotban volt, a krémszínű szövet még mindig makulátlan. Tessa ugyanolyan gyönyörű menyasszony lesz benne, mint amilyen az édesanyjuk volt.

Cassie is ezt a ruhát akarta viselni, amikor férjhez ment, de az exé csak polgári esküvőt akart. Már akkor tudnia kellett volna, hogy nem ő az igazi! Sokszor elképzelte magát a csipkével szegélyezett ruhában, ahogy az esküvő után rizsszemekkel a hajában, a férje kezét fogva sétál a várakozó limuzin felé...

De egyik álma sem vált valóra.

Nem tudott ellenállni a kísértésnek: kibújt a farmerjából, a csizmájából, az ingéből és a melltartójából, és magára húzta a váll nélküli, földig érő ruhát. Az egyenes szabás és a finom csipke kissé egyszerűnek tűnt, de Cassie szemében ez a ruha egyszerűen tökéletes volt.

A sarokban álló antik tükör elé lépett. A terhesség alatt felszedett kilók nélkül a ruha úgy állt

volna rajta, mintha ráöntötték volna. Sajnálatos módon azonban a melle most olyan telt volt, hogy kibuggyant a fűzőből.

A padlásajtó hirtelen kinyílt. Cassie megpördült, és kezét a mellkasára szorította. A szíve hevesen vert. Valaki jött felfelé a lépcsőn!

– Hahó! – kiáltotta.

Ian jelent meg a padlásfeljáróban, és a tekintete azonnal arra a testrészére szegeződött, amelyet a lány próbált eltakarni.

Ennyit az emlékeivel töltött meghitt estéről...

– Mit keresel itt? – kérdezte, és próbált nyugodt maradni, ami nem volt könnyű.

– Bocsánatot akartam kérni azért, ami az istállóban történt – magyarázta a férfi, miközben fellépett az utolsó lépcsőfokra. – Nem az én stílusom, hogy ráerőszakoljam magam egy nőre. Mivel egy ideig még itt leszek, tisztázni kellene a dolgokat kettőnk között.

Cassie felsóhajtott.

– Nos, tényleg itt az ideje egy tisztázó beszélgetésnek. Mert ha a földszinti ajtó becsapódott, akkor be vagyunk zárva ide.

– Bent ragadtunk?

– Igen. Az ajtón csak kívül van kilincs. Ezért hagytam nyitva.

A lány felemelte a menyasszonyi ruha szegélyét, másik kezével megfogta a fűző tetejét, és elvonult Ian mellett. Lement a lépcsőn, és az aljánál tétován megnyomta a kilincset. Az ajtó zárva volt.

– Nem tudtam, sajnálom – hallotta Ian lány hangját a háta mögül.

Cassie megfordult. Ian hosszú ujjú inge alatt jól látszottak az izmai széles vállán, szűk farmernadrágja pedig kiemelte keskeny csípőjét.

A régi ház nagy és tágas volt. Csak az apjuk lakott itt, de az ő hálószobája az első emeleten volt. Még ha segítségért kiáltanának, akkor sem hallaná meg őket senki. Itt ragadtak.

Cassie ismét Ianre nézett. Komoly bajban volt. Még soha nem érzett ennyire erős vonzalmat egy férfi iránt. Mégsem a kettejük közötti szikrázás volt az, ami megijesztette, hanem a gyorsaság, amellyel kialakult. Tehetetlenül sodródott ennek a lenyűgöző férfinak a karjába. Hogyan bízhatna még mindig a saját érzéseiben?

Néhány órával ezelőtt még kacérkodott a gondolattal, hogy belemegy egy futó viszonyba. De most, hogy Ian valóban előtte állt, és ráadásul be volt zárva vele, nagyot dobbant a szíve, és ideges bizsergést érzett a gyomra tájékán.

Hosszú éjszaka állt előttük...

Ian Cassie-re nézett, és teljesen lenyűgözte a lány finom ívű, meztelen válla. A régi menyasszonyi ruha gyönyörűen hangsúlyozta ingerlő idomait. Észrevette, hogy a lány küzd a felsőrésszel, nehogy lecsússzon róla. Ennek ellenére Ian látta a lány telt keblét és lenyűgöző dekoltázsát.

– Küldj Maxnek egy sms-t. Mondd meg neki, hogy csengessen be a főépületbe – kérte a lány. – Biztos vagyok benne, hogy apa még nem feküdt le.

Ian megrázta a fejét.

– Csak azért jöttem ide, hogy bocsánatot kérjek tőled. A telefonom a lakókocsiban van, a töltőn.

Cassie nyögve az ajtófélfának dőlt. Hátrahajtotta a fejét, és lehunyta a szemét.

– Nem hiszem el, hogy ez történik velem! – motyogta.

Iannek mosolyognia kellett. A lakókocsitól idáig vezető rövid úton elgondolkodott az este hátralévő részén. De hogy órákra egy padláson ragad egy szexi, menyasszonyi ruhás nővel – erre igazán nem számított.

Cassie felnyalábolta a ruhát, felmászott a lépcsőn, és elviharzott mellette.

– Töröld le ezt a buta vigyort az arcodról, Ian. Ez nem vicces.

– Mi van a te mobiltelefonoddal? Nem tudsz felhívni valakit? – kérdezte a férfi, és megfordult.

A lány csípőre tette a kezét.

– Nem. Azért jöttem ide, mert egyedül akartam lenni az emlékeimmel.

A fenébe! Helyesen kell cselekednem! – futott át Ian fején. De minél többször látta Cassie-t, annál jobban vonzódott hozzá. A lány látványától a hormonjai ismét átvették az irányítást, és megakadályozták, hogy tisztán gondolkodjon.

– Honnan tudtad, hogy itt vagyok fent? – kérdezte Cassie. – Azt hittem, hogy a stáb minden tagja a lakókocsikban vagy a szállodában lesz ma este.

– A vendégház felé menet összefutottam Granttel. Ő mondta, hogy itt vagy. A főépület hátsó ajtajánál pedig találkoztam a szakácsnővel, Lindával, aki éppen hazafelé tartott. Azt mondta, említetted, hogy feljössz a padlásra.

– És mindezt csak azért, hogy bocsánatot kérj tőlem? Holnap is megtehetted volna.

Ian megvonta a vállát, és a nadrágzsebébe dugta a kezét.

– Talán igen. De holnap biztosan nem lennénk egyedül. És feltételeztem, nem akarsz mindenki előtt beszélni velem erről a témáról. Elég nagy a feszültség köztünk, úgyhogy szerintem beszélnünk kellene róla, és eldönteni, mit akarunk tenni. Elvégre még néhány hétig itt leszek.

– Legalább megfordulnál egy pillanatra, hogy átöltözhessenek? – kérdezte Cassie ingerülten.

– Természetesen – válaszolta a férfi. Igyekezett elhessegetni a gondolatot, hogy Cassie egy szál bugyiban áll majd a háta mögött.

Szívesen segített volna neki a cipzárral, de valószínűleg Cassie inkább meghalna, mint hogy megkérje rá. Így aztán Ian tartózkodott tőle, hogy felajánlja a segítségét. Amikor a ruha végül a padlóra csúszott, Ian lába elgyengült.

– Ahogy mondtam – folytatta rekedten –, rájöttem, hogy egyikünk sem számított erre az erős fizikai vonzalomra... De ez nem jelenti azt, hogy nem tudok uralkodni magamon – tette hozzá.

Erős, szinte elsöprő késztetést érzett arra, hogy közelebb kerüljön Cassie Barringtonhoz, és nem csak fizikailag.

– Nem kell hízelegned nekem, Ian – vágott vissza Cassie. – Még ha meg is próbálsz behálózni, akkor sem fog történni köztünk semmi.

– Nem hazudtam, Cassie. Tényleg nagyon vonzónak találalak. Vaknak kellene lenned ahhoz, hogy ne lásd.

Cassie nem válaszolt, hanem visszacsomagolta a ruhát a fehér ruhazsákba. Aztán visszament a dobozokhoz, leült a földre háttal a férfinak, és kinyitotta az egyik dobozt.

Ian némán várta, hogy a lány mondjon még valamit, de Cassie hallgatott. Úgy tűnt, teljesen elmerült az emlékeiben és az előtte lévő régi fényképek nézegetésében. Elfelejtette, hogy ő ott áll mögötte, vagy nem érdekli?

Aztán hirtelen a lány megkérdezte:

– Tudod, milyen az, amikor ránézel egy fényképre, és hirtelen olyan tisztán emlékszel arra a pillanatra, hogy szinte a bőrödön érzed?

Ian leült mellé. Cassie egy fényképet tartott a kezében, amely egy fiatal lányt ábrázolt, valószínűleg őt magát. Egy ló hátán ült. A kantárt egy gyönyörű, sötét hajú nő tartotta, aki Cassie édesanyja lehetett.

– Ez volt az első lovam – mondta a lány, anélkül hogy levette volna a szemét a fotóról. – Egészen kicsi koromtól kezdve apámmal lovagoltam, és segítettem az istállóban. De ez az állat egyedül az enyém volt. Egy árverésen választottam ki. A szüleim azzal a feltétellel vették meg, hogy én magam gondoskodom róla.

– Hány éves voltál akkor?

– Nyolc. Amikor először megláttam, tudtam, hogy őt akarom. Szeszélyes volt, és ódzkodott a férfiaktól. Bár apám lebeszélte róla, mégis megközelítettem. Azonnal odajött hozzám, és érdeklődve szaglászott.

– Én még soha nem lovagoltam – vallotta be Ian.

Cassie visszatette a képet a dobozba.

– Tényleg? – kérdezte hitetlenkedve. – Akkor az itt-tartózkodásodat fel kell használnunk arra, hogy ezen változtassunk.

A lány combja a férfi combjához nyomódott. Vajon sejtette Cassie, hogy a tűzzel játszik? Bár kicsit

idősebb nála, de Iannek az volt a benyomása, hogy nem feltétlenül tapasztaltabb.

– Szeretek lovaglőleckéket adni – magyarázta Cassie. Nyilvánvalóan fogalma sem volt arról, hogy mi játszódik le a férfi fejében. – Boldoggá tesz.

Cassie olyan gyönyörű volt a falilámpa lágy fényében! Ian nem tudott ellenállni a telt ajkának. Minden figyelmeztetés nélkül a lány hajába temette a kezét, és száját az övére tapasztotta. A lány készségesen viszonzta a simogatását, akárcsak a csókot az istállóban.

Ian ízlelgette az ajkát, de többet akart... sokkal többet. Érezni akarta a lány ujjait a testén. De Cassie nem ért hozzá. Talán a tapasztalatlansága miatt?

Ian most egy kicsit elhúzódott tőle. Elgondolkodó mosollyal nézte a lány duzzadt ajkát, félig lehunyt szemhéját.

Vajon képes lesz kordában tartani a vágyát egész éjszaka?

Cassie felugrott.

– Komolyan azt hiszed, hogy lefekszem veled csak azért, mert csókolóztunk párszor, és történetesen be vagyunk zárva?

Miért hagyta, hogy a férfi csókjai felzaklassák?

– Nem tudom, milyen életed van Los Angelesben, de én nem vagyok oda az ilyesmiért...

Ian ránézett, és sötét szemében még mindig buja kifejezés ült.

– Azt akarod mondani, hogy nem találod ezeket a csókokat ugyanolyan izgatónak, mint én?

– Oké, rendben, jó érzés, ha megcsókolasz. De ez nem jelenti, hogy ezeket a csókokat automatikusan szexnek kell követnie. Hisz alig ismerlek! Semmit sem tudok rólad.

Ian lassan közeledett hozzá.

– A szíved gyorsabban ver, ha meglátsz, de kétségbeesetten küzdesz a köztünk lévő vonzalom ellen.

– Ennek semmi köze hozzád, Ian Shaffer – mondta a lány. – Ez pusztán fizikai vonzalom.

– Szóval nem tagadod, hogy vágysz rám? – kérdezte a férfi vigyorogva.

– Az egód kezd felülkerekedni rajtad – vágott vissza Cassie. – Épp most bizonyítottad be, milyen kevésbé ismerjük egymást. Lehet, hogy te szeretsz idegenekkel kikezdeni, de én nem.

– Rendben – mondta Ian szórakozottan. – Mit akarsz tudni rólam?

– Házias vagy?

– Édes istenem, dehogya! – felelte Ian megdöbbenve. – És nem is tervezem, hogy megnősülök.

– Még barátnőd sincs? – kérdezte Cassie.

– Gondolod, hogy különben flörtölnék veled?

– Sok férfit ez egyáltalán nem érdekelne.

Ian ismét azzal a forró pillantással nézett rá. A lány érezte a testén: majdnem olyan volt, mint egy érintés.

– Én nem vagyok olyan, mint a többi férfi.

Jézusom, de meleg van idefent! A padláson uralkodó fülledtség szinte fojtogató volt.

Cassie kigombolta a blúza felső két gombját, és feltúrta az ujját. Levegőre volt szüksége. A szeme sarkából észrevette, hogy Ian feszülten figyeli minden mozdulatát.

– Ne izgulj, csak egy kicsit le kell húlnöm.

Verejtékcseppek gyöngyöztek a homlokán. Bárcsak összefogta volna a haját!

Átnézte a dobozokat egy gumi, egy szalag vagy valami hasonló után kutatva, és igyekezett nem Ianre gondolni. Vagy arra, hogy az izmos mellkasa nem izzadt-e az inge alatt.

Sajnálatos módon azonban nem tudott másra gondolni, csak a férfi napbarnított bőrére.

– Mit keresel? – kérdezte Ian szórakozottan. – Segíthetek?

– Kell valami, amivel összeköthetem a hajam. Az is csak melegít.

Melyik férfi találna vonzónak egy izzadt nőt? Nedves, vörös haja mostanra már biztosan úgy göndörödik, mint egy bohócé.

– Miért kell az ügynöknek jelen lennie a forgatáson? – akarta most tudni. Egyrészt ez nagyon érdekelte, másrészt viszont szerette volna semleges témára terelni a társalgást.

– Max az egyik legfontosabb ügyfelem. – Ian is kigombolta az ingét. – Gyakran meglátogatom a színészeket, amikor forgatnak. Így meggyőződhetek róla, hogy jól érzik-e magukat. A film forgatókönyve is nagy hatással volt rám. Azonnal tudtam, hogy ott kell lennem a forgatáson. Ezért is terveztem hosszabb tartózkodást Stony Ridge-ben.

– Megvan! – kiáltotta most Cassie, és örömmel nyúlt egy gumiszalagért, amely egy köteg papírt tartott össze. – Amennyire én látom, Max rendes srác – jegyezte meg, miközben lófarokba kötötte a haját. – Ő és Lily remekül játsszák a szerepüket. És Lily igazán aranyosnak tűnik.

Ian bólintott.

– Kevés hozzá hasonló színésznő van a filmiparban. A karrierje kezdetén kellemetlen botrányal kellett megküzdenie, de ezt már maga mögött hagyta. Lily igazán különleges.

– Biztos megpróbáltad ágyba vinni.

Ian nevetésben tört ki.

– Sohanem feküdtem le Lilyvel. Még csak nem is közeledtem hozzá. De remélem, leszerződtehetem az ügynökségemhez. Tisztelem az ügyfeleimet, és az ügyfeleim is tisztelnek engem. Egy viszony túlságosan is kockázatos az én szakmámban. Hollywoodban nincsenek titkok.

– Ez az egyetlen oka, amiért nem csábítottad el? Mert a nyilvánosság megtudta volna?

– Meg sem próbáltam, mert nem vonzódok hozzá, annak ellenére, hogy gyönyörű. Egyébként is, szakmai kapcsolatot szeretnék vele, nem romantikusait. Ő nem szerepelne a jelöltek listáján. Ilyen egyszerű.

Cassie-nek hátra kellett hajtania a fejét, hogy az arcára nézhessen. Az önuralma egy hajszálon függött. Ha a férfi újra hozzáér, vagy isten ments, megcsókolja...

– Nálad mindig minden az üzletről szól?

– Egyáltalán nem. Most például egyáltalán nem gondolok az üzletre. – Ian úgy nézett rá, mintha ő lenne az egyetlen nő a világon.

Olyan nagy hiba lenne egy futó kis viszony? Szerelemből ment férjhez, és még szűz volt. Mégis mi jó származott belőle?

– Ha meg akarsz szabadulni néhány ruhádtól, csak rajta. Megígérem, hogy nem támadlak le – mondta Ian jelentőségtes mosollyal. – Különböben is, láttam már néhány meztelen nőt életemben.

De őt még nem látta meztelenül. És miután még mindig küzdött a makacs kilókkal, biztosan nem akar levetkőzni előtte.

– Milyen figyelmes tőled – válaszolta fintorogva, és megsimogatta a férfi arcát.

Itt fent a padláson biztosan van néhány doboz az anyja régi ruháival. Talán talál bennük valamit, ami szellősebb.

– Meséld még egy kicsit Lilyről. – Levette a fedelet egy téglalap alakú dobozról. Bingó! Színes nyári ruhák voltak benne. – Nagyon hasonlít az anyámra.

– Amikor elolvastam a forgatókönyvet, azonnal tudtam, hogy Maxnek és Lilynek kell kapnia a főszerepet. Nekik találták ki. Lily ugyanolyan déli bájjal rendelkezik, mint az édesanyád, és enyhe délies akcentussal beszél, mint minden Barrington.

Cassie, aki éppen egy pánt nélküli nyári ruhát emelt ki a dobozból, hirtelen megpördült.

– Én nem.

– Ó, dehogynem! Különösen, amikor izgatott vagy. Egyébként nagyon édesnek és átkozottul szexinek találom.

Cassie dacosan elfordult, és visszatette a fedelet a dobozra.

– Most átöltözöm. Megtennéd, hogy elfordulsz, és kivételesen nem leselek?

– Persze – válaszolta Ian közömbösen.

A lány elsétált mellette, és egy halom doboz mögé lépett.

– Ne merészelj utánam jönni!

– Soha nem tennék ilyet – válaszolta Ian vigyorogva. – De remélem, tisztában vagy vele, hogy ezzel csak késlelteted az elkerülhetetlent.

Cassie sietve kibújít a ruháiból, és felvette a pánt nélküli ruhát. Azonnal jobban érezte magát.

– Egyáltalán nem halogatom a dolgokat – jelentette ki, miközben ismét előbújt a dobozok

mögül. – Nagyon jól ismerem a hozzád hasonló férfiakat, Ian. Véleményem szerint a szexnek nem szabadna időtöltésnek lennie. A partnereknek érezniük kell valamit egymás iránt.

– Ó, én érzek valamit irántad. És nagyon remélem, hogy te is érzel valamit irántam.

Ian közelebb lépett hozzá, kicsit túl közel is a lány szerint. Sötét szeme Cassie szájára szegeződött, és ő minden erejével megpróbált emlékezni arra, miért kell ellenállnia a közeledésének.

Nézett rá valaha is így a férje? Mintha semmi más nem számítana, csak ők ketten? Érezte-e valaha is ezt az erotikus bizsergést?

Nem.

Cassie nyelt egyet. Valami teljesen újat akart megtapasztalni. Szexelni akart, még hozzá Iannel. Összeszedte minden bátorságát, és ragyogó mosollyal nézett a férjira.

– Vetkőzz!